

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3-ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedziel.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 15 złr. 60 c., na kwartał
3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr.
30 c. Miejskowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Walsowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 110.

Sobota 11. Maja 1867.

Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Londyn, 10. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby niższej toczyły się bardzo żwawe rozprawy nad bilem reformy. Projekt rządowy utrzymał się większością 322 głosów przeciw 256. Utrzymanie bilu reformy zdaje się być zapewnionem. — Dziś po południu odbyło się posiedzenie konferencji. Ostatnie posiedzenie będzie zapewne jutro.

Bruxela, 10. maja. „Moniteur belge“ ogłasza następujący telegram z Londynu: Traktat zostanie dziś podpisany z wyjątkiem artykułu 4go. Pełnomocnik pruski hr. Bernstorff zażądał z Berlina instrukcyi co do terminu ewakuacyi twierdzy.

Paryż, 11. maja. Traktat w sprawie Luxemburskiej wczoraj został paraflowany; na dzisiejszem posiedzeniu zostanie zapewne podpisany.

Część urzędowa.

Nowo mianowany dla Żółkwi adwokat krajowy Dr. Dawid Diamand złożył dnia dzisiejszego w tutejszym c. k. wyższym sądzie krajowym. przepisaną przysięgę.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, d. 9. maja 1867.

Część nieurzędowa.

Przedwczorajsze wieczorne dzienniki wiedeńskie dają obszernie sprawozdanie o wyjeździe Najjaśniejszych Państwa do stolicy węgierskiej dnia 8. b. m. Lubo wszelkie urzędowe przyjęcie było stosownie do najwyższej woli Najj. Pana zaniechane, jednak pochód urządzony według programu komitetu obywateli peszteńskich nadzwyczajnie był wspaniały i świetny. Pełne zapału okrzyki radości jakie się podczas wyjazdu Najjaśniejszych Państwa rozlegały w ulicach przepełnionych niezliczonym tłumem ludności, świadczyły o głębokiem poczuciu ważności aktu, dla którego Monarcha z najdosłojniejszą Małżonką tym razem przybył do stolicy Węgier.

„Wiener Abendpost“ rozbiiera w artykule wstępnym znaczenie i doniosłość mianowania nowych członków Izby panów. Wkońcu artykułu powiada: „Rząd cesarski ma to przeświadczenie, że w propozycjach przedłożonych do najwyższego przyzwolenia postąpił sobie bez przesady i bez jednostronności. Ani kwestye polityczne ani względy na wyznania religijne nie stały mu za podstawę w wyborze. Bez względu na stanowisko stronnictwa w jednym lub drugim kierunku, dobrani zostali mężowie, którzy z stanowiska najwyższemu parlamentarnemu zgromadzeniu w państwie. Nowi członkowie Izby panów, wszyscy zarówno odznaczający się wiernem przywiązaniem do Cesarza i państwa, zgodni w patryotycznym sposobie myślenia i w patryotycznej gorliwości, należą w przeważnej liczbie do stronnictwa konstytucyjnego. Stosunek ten jest tem pomyślniejszy ile że nie był wyjątkiem, i z pewnością spodziewać się należy, że w takim składzie osiągnąć się dadzą szczęśliwie i pocieszające rezultaty.“

Między sprawami wewnętrznymi państwa rozstrzygnięciem kwestyi kroackiej zaprzęta umysły. Z Zagrzebia donoszą, że na miejsce byłego kanclerza nadwornego Mazurancza baron Hellenbach obrany został prezesem komisji adresowej. Słychać, że bar. Hellenbach przedłożył ma sejmowi nowy pośredni wniosek. Na wszelki wypadek wniesione będą w sejmie dwa nowe projekta.

Pokojowe załatwienie sprawy luxemburskiej, która w całej Europie wzniciła obawę wojny, zdaje się według telegramu umieszczonego w wczorajszym gazecie nie ulegać żadnej wątpliwości. Przyjęciem gwarancyi neutralności Luxemburga ze strony wielkich mocarstw uchylona jest, jak się zdaje, główna trudność. Na przyszłym posiedzeniu konferencji londyńskiej oznaczony ma być termin, kiedy załoga pruska ma ustąpić z Luxemburga i kiedy twierdza

ma być zburzoną. Dzienniki francuskie tchną już pokojem. „France“ występuje przeciw głosom, które żądają, by Francya w celu anexyi Luxemburga toczyła wojnę. Francya nie poniosła klęski moralnej, zniewala bowiem Prusy ustąpić z twierdzy i ubezpiecza za pomocą neutralizacyi stanowisko Luxemburga w obec Prus. Ten sam dziennik sądzi, że na konferencji londyńskiej w przyszły czwartek załatwione zostaną wszystkie kwestye, i potrzeba będzie jeszcze tylko ułożyć konwencyę.

Tymczasem nowy związek północno-niemiecki w organizacyi swojej pod zwierzchnością Prus się ustala. Sejm pruski przyjął bez zmiany uchwaloną w parlamencie północno-niemieckim konstytucyę związkową. Według dziennika „Etendard“ wysyłają Prusy kilku generałów do południowych Niemiec dla zaprowadzenia reformy armii państw południowych stosownie do traktatów w sierpniu r. z. zawartych. Herwarth v. Bittenfeld jedzie do Stuttgartu. Hartmann do Mnichowa, Reyer do Karlsruhe.

W parlamencie włoskim przedłożył minister spraw zagranicznych d. 8. b. m. traktat handlu i żeglugi zawarty z Austryą. Na tem samem posiedzeniu oświadczył Ratazzi, że wielkie mocarstwa postanowiły przypuścić Włochy jako żywioł porządku i pokoju europejskiego do konferencyi londyńskiej.

Dalej odczytał minister pismo Króla, w którym powiedziano, iż Król czuje się obowiązany dać pierwszy przykład oszczędności w czasach niedoli finansowej zrzekając się rocznie sumy czterech milionów lire z listy cywilnej. Król wyraża nadzieję, że wszystkie gałęzie administracyi państwa pójdą za jego przykładem. Izba przyjąwszy to pismo z okrzykami radości, wybrała deputacyę dla złożenia podziękia Królowi, który dnia 9. b. m. miał odjechać do Wenecyi.

O pierwszym posiedzeniu konferencyi londyńskiej doniesie możemy następujące bliższe szczegóły: Propozycya pośrednicząca, ułożona zgodnie z dawniejszym programem, sformułowana została przez posła rosyjskiego w Londynie br. Brunow którego zdolności dyplomatyczne, szczególnie w układaniu dokumentów wysoko są cenione. Propozycya obejmowała jak wiadomo trzy punkta: 1) neutralizacya Luxemburga, 2) ewakuacya twierdzy, 3) gwarancya mocarstw europejskich. Pełnomocnicy obecni zgodzili się na wszystkie punkta, tylko przy trzecim, lord Stanley widział się spowodowanym wynurzyć wątpliwość czy Anglia będzie mogła przyjąć nowe zobowiązanie międzynarodowe tego rodzaju — i oświadczył, że musi zaczekać na opinię parlamentu w tym względzie. Na przedstawienie innych pełnomocników, że idzie tu tylko o rozszerzenie gwarancyi w sprawie która jest już zagwarantowana traktatami (co do Belgii) oświadczył lord Stanley, że ministerium angielskie rozważy jeszcze raz jednoznaczne życzenie konferencyi i przyrzekł dać ostateczną odpowiedź na przyszłym posiedzeniu. Spodziewają się powszechnie, że Anglia przystąpi do uchwały konferencyi względem gwarancyi.

Doniesienia o występowaniu nowych kandydatów do konferencyi zyskują wszechstronne potwierdzenie. Z Paryża piszą, że zaproszenie Włoch i Belgii miało wywołać na dworach niektórych mocarstw drugiego rzędu niezadowolenie, a szczególnie na gabinet madrycki miało wywrzeć bardzo nieprzyjemne wrażenie. Ma być teraz mowa o tem, aby w razie jeżeli konferencya szczęśliwie swoje zadanie rozwiąże, wezwać także rządy Hiszpanii, Portugalii i Szwecyi, które należały do współpodpisujących traktaty z r. 1815, izby przez swoich reprezentantów w Londynie do traktatu w kwestyi luxemburskiej przystąpiły. Coby właściwie Włochy w tej fazie, w jakiej obecnie znajdują się rokowania, miały ze swojej strony do powiedzenia, jest istotnie zagadką.

Pomimo wszystkich nadziei i zapewnień pokojowych, nie znika przecież z ministerjalnych pruskich dzienników rubryka o zbrojeniach się i wojennych przygotowaniach. Szczególniej „Ndd. Allg. Ztg.“ podaje długi rejestr przygotowań wojennych we Francyi poczynionych, dodając, że zbrojenie się tego mocarstwa należy uważać za jedyny prawdziwy barometr obecnej sytuacji. W ogóle ton i sposób wpatrywania się na rzeczy „Ndd. Allg. Ztg.“ nie zupełnie odpowiada uspokajającym doniesieniom pokojowym, które ze wszech stron nadchodzą. Powszechnie bowiem żywią nadzieję, że konferencya doprowadzi kwestyę luxemburską do honorowego dla obu stron kompromisu. Półrządowy korespondent z Berlina do „Allg. Ztg.“ podaje godne uwagi objaśnienia co do toku dyplomatycznych rokowań, które ostatecznie do zgodnego przyjęcia konferencyi przyprowadziły: „Zebranie się londyńskiej konferencyi zawdzięczają Prusy w znaczniejszej części tylko usilnym staraniom gabinetu wiedeńskiego, aby nieporozumienia względem Luxemburga na drogę pokojowych rokowań sprowadzić. Dokładając starania do tego, aby kwestya luxemburska bez zakłócenia pokoju europejskiego była załatwioną, złożył gabinet wiedeński tem samem dowody, że nie życzy sobie obalenia tych stosunków państwowych w Niemczech, które od czasu pokoju pragskiego powstały. Fakt ten jest ważnym, gdyż przezeń dopiero stało się uregulowanie kwestyi luxemburskiej na konferencyi europejskiej rzeczą możliwą. Te dzienniki pruskie, które przedstawiają politykę austriacką jako przychylną Francyi a nieprzyjawną Prusom, zapominają o tem, że bez pośrednictwa gabinetu wiedeńskiego, konferencya europejska nie byłaby przysłała do skutku. W zapatrywaniu się na tę sprawę nie należy przywiązywać żadnej wagi do tego, że zaproszenie do konferencyi nie wyszło od barona Beusta, ani też przez niego podpisane nie było, nikt bowiem nie zdoła udowodnić, żeby Anglia, albo Rosya szczególnie o to się była starała, aby kwestyę sporną luxemburską traktowano jako europejską, jako taką, która przedewszystkiem wszystkich gwarantów z r. 1839 obchodzi. Kto niedopatrzył się tego, ten popada w błąd poczytywania Anglii i Rosyi za mocarstwa sprzyjające narodowemu rozwojowi Niemiec, coby dopiero udowodnić potrzeba. Tylko wpływy i usilne starania austriackiego gabinetu w Londynie i Petersburgu o zebranie konferencyi, stały się powodem do tego, że oba te gabinety londyński i petersburski skłoniły się ku temu, aby próbować czyli kwestya luxemburska na tej drodze nie mogłaby być załatwioną. Francuskie dzienniki podnosiły nie bez słuszności, że Anglia nie okazuje się skłoną w sprawach kontynentu europejskiego przyjmować na się jakiegokolwiek gwarancyę. Prusy same zajmując stanowisko nieprzyjajne, nie byłyby się posunęły do wzywania konferencyi europejskiej, aby się nie wydawało jakoby stawiały Francję przed sądem polubownym mocarstw Europy.

Baron Budberg złożył w Paryżu urzędowe doniesienie o mającem nastąpić przybyciu Cesarza rosyjskiego na wystawę paryską. Nadzieje „Constitutionnela“ w razie pomyślnego skutku konferencyi, zdaje się więc, że się urzeczywistnią. „La France“ podaje bliższe wiadomości o spodziewanych odwiedzinach monarchów. Pruski następca tronu oczekuje tylko rezultatu konferencyi, poczem niezwłocznie jako prezydent komisji wystawy przybędzie do Paryża gdzie zajmie mieszkanie w ambasadzie pruskiej. Około 28. b. m. ma Cesarz rosyjski wyjechać z Kopenhagi, gdzie dwa lub trzy tygodnie zabawi, i przybędzie do Paryża w początkach czerwca. W tym samym czasie ma tamże zjechać i Król Wilhelm. Cesarz Alexander zamieszka pałac na polach Elizejskich, Król Wilhelm w Tuileryach. Cesarstwo austriackie przybędą dopiero po odjeździe monarchów pruskiego i rosyjskiego. Odpowiednie ambasady a i miasto Paryż przygotowują świetne festyny. Królestwo belgijskie oczekiwani są już 11. maja, niemniej Królestwo

portugalscy i Król bawaryi, co do przybycia Cesarstwa austriackiego, donoszą, że Najjaśniejszy Pan przyjął wprawdzie zaraz pierwsze zaproszenie, ale z tem samem zastrzeżeniem, co Król Wilhelm „jeżeli okoliczności pozwolą.“ W ostatnich dniach musiało jednakże nadejść do Tuileryów stanowcze przyrzeczenie, gdyż Cesarzowa Eugenia oświadczyła 7. maja w lasku buleńskim swojemu otoczeniu, że dla Najjaśniejszych Państwa austriackich przygotowują już w pałacu elizejskim apartamenta. Odwiedziny najdosłowniej pary powinny być więc, jak się zdaje, nastąpić przed przybyciem Cesarza rosyjskiego, bezpośrednio po odbytej w Peszcie koronacji. Towarzyście mają Cesarstwu Arcyksiężę Karol Ludwik i baron Beust. Wiadomo, że Cesarz Franciszek Józef po raz pierwszy teraz zaszczyty Paryż swoją bytnością.

Amerykańskie dzienniki ogłaszają dosłowne brzmienie traktatu, mocą którego Rosya swoje posiadłości w Ameryce Stanom zjednoczonym ustąpiła. Akt ten podpisany już przez sekretarza stanu Sewarda i przez rosyjskiego posła w Washingtonie. Wstęp opiewa dosłownie: „Zjednoczone stany Ameryki i Cesarz rosyjski pragnąc stwierdzić jeszcze bardziej panujące już pomiędzy nimi dobre porozumienie, wybrali w tym celu na pełnomocników i t.d.“ Ci zaś pełnomocnicy zgodzili się potem na następujących sześć artykułów:

1) Cesarz rosyjski obowiązuje się mocą tej konwencji i niezwłocznie po wymianie ratyfikacji, odstąpić Stanom zjednoczonym wszystkie swoje posiadłości na kontynencie Ameryki, oraz wyspy do tychże należące, wraz z wszystkimi prawami monarszemi, które tamże wykonywał. Tu następuje dokładne oznaczenie granic, podług konwencji zawartej pomiędzy Rosją i Anglią dnia 27. lutego 1829. Należą do tego Aleuty wraz z wyspą Atu.

2) Odstąpienie to obejmuje także wszystkie publiczne role, ogrody, grunta, publiczne gmachy, kościoły i domy, które nie są własnością prywatną. Zastrzeżone zostaje jednakże wyrażnie, że cerkwie, które tamże rząd rosyjski pobudował są i pozostają na zawsze własnością mieszkających tam członków, kościoła grecko-orientalnego. Wszystkie archiwa rządowe, pisma i akta, odnoszące się do tego kraju, oddane zostaną pełnomocnikowi Stanów zjednoczonych, które się obowiązują na każde żądanie rządu rosyjskiego wydać wierzytelne tychże odpisy.

3) Mieszkańcy tych posiadłości mogą w przeciągu lat trzech podług własnej woli powrócić do Rosyi i zostać napowrót jej poddany; jeżeli zaś pozostaną w kraju to wstępują w używanie wszystkich praw i przywilejów, które przysługują obywatelom Stanów zjednoczonych i będą mieli zapewnioną wolność osobistą i wolność religijną, oraz zabezpieczone mienie swoje. Nieucywilizowane plemiona tego kraju poddane będą takim ustawom, jakie Zjednoczone Stany za stosowne i potrzebne uznają.

4. Cesarz w stosownym czasie przeznaczy jednego lub więcej agentów, którzy skutecznie zapewnią oddanie podług wszelkich form urzędowych. Tymczasem nim to formalne oddanie nastąpi, obejmą Stany Zjednoczone ten kraj faktycznie w zupełne posiadanie zaraz po wymianie ratyfikacji.

5. Stany Zjednoczone obowiązują się w miesiącach następujących po wymianie ratyfikacji wypłacić dyplomatycznemu zastępcy, albo któremukolwiek innemu umocowanemu do tego przez cesarza agentowi sumę 7½ miliona dolarów w złocie.

Odstąpienie tego terytorium i praw monarszych jest tak zupełne, że nie stanowią wyjątku żadne zastrzeżenia, żadne względy na pewne przywileje, żadne koncesje i prawa stowarzyszeń i kompanii poddanych rosyjskich, obrona własności prywatnej; jednem słowem Rosya odstępuje wszystkie swoje dotychczasowe prawa i przywileje w tym kraju Stanom Zjednoczonym.

6. Jak tylko prezydent unii z przyzwoleniem senatu i cesarz rosyjski podpiszą tę konwencję, nastąpi w najkrótszym jak można czasie wymiana.

Kronika.

(Powszechnie stowarzyszenie urzędników.) Rada zawiadowcza powszechnego stowarzyszenia urzędników austriackich, na zgromadzeniu jeneralnem w Wiedniu d. 29. z. m. uzupełniona przez nowe wybory, ukonstytuowała się na posiedzeniu plenarnem w d. 8. b. m. Prezesem stowarzyszenia został obrany powtórnie książę Lotar Metternich c. k. radca namiestnictwa, wiceprezami sekretarz jeneralny Fellmann i prof. Dr. Klun. W miejsce c. k. radcy sekcyi Schmidt Zabierowa, który wyje-

chał na czas dłuższy za urlopem, mianowany został p. Lerchenhal prowizorycznie dyrektorem, a Dr. Saft i Dr. Schwarzer sekretarzami rady zawiadowczej.

(Złodzieje przytrzymani.) Sprawcy kradzieży popełnionej przed kilkoma dniami w klasztorze OO. Bernardynów w Samborze, o czym już donosiliśmy, zostali, dzięki gorliwym zabiegom policyi miejscowej, przytrzymani. Odebrano im większą część pieniędzy i sreber skradzionych.

(Nieszczęsny wypadek.) Pociąg kolei Karola Ludwika przejechał d. 27. z. m. pod Ujezną w pow. Łańcutem żebaczkę Annę Jodłowską, 45 lat liczącą.

(Pożary.) W Hadlem w pow. Rzeszowskim dnia 25. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża, tudzież 4 sztuk bydła i 3 konie, szkoda wynosi 1200 złr., ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto. W Hucie starej w pow. buczackim d. 1. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskimi, szkoda wynosi 900 złr., ogień miał być podłożony. W Berezówce w tymże powiecie d. 5. b. m. spaliły się 3 zagrody włościańskie, szkoda wynosi 2250 złr. przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Miłaszowicach w pow. lwowskim d. 8. b. m. spaliło się ośm zagrod włościańskich, szkoda wynosi 4500 złr. ogień miał powstać przez nieostrożność.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 11. maja. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża a mianowicie: męc pszenicy (85 H) 5 złr. 32 c., żyta (80 H) 3 złr. 55 c., jęczmienia (70 H) 2 złr. 28 c., owsa 50 H 1 złr. 60 c., hreczki 3 złr., grochu 3 złr. 42 c., soczewicy 2 złr. 50 c., ziemniaków 1 złr. 18 c., cetnar siana 1 złr. 21 c., słomy 74 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 20 c., sosnowego 8 złr. 3.

(Sprawozdanie c. k. uprzyw. galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika za rok 1866.) Akcyonaryuszom kolei Karola Ludwika rozesłano właśnie sprawozdanie za rok ubiegły. Kolej galicyjska w skutek dwuletniego nieurodzaju nie może pochwalić się znacznym obrotem w początkach r. 1866; później jednak stosunek ten polepszył się. Dochody pomnożyły się z początkiem lata w skutek wielkich transportów wojskowych, zmniejszyły się, gdy wojna przerwała komunikację z innymi kolejami, a po zawarciu pokoju podniosły się znowu, tak, że przewyższyły o milion złr. dochody z r. 1865. Najwięcej przyczynił się do pomnożenia dochodów wywóz zboża do Niemiec, Francyi i Holandyi. Dla ułatwienia obrotu kolej Karola Ludwika urządziła bezpośrednią ekspedycję towarów, przesyłek pospiesznych, pakunków i osób z przytkającą koleją lwowsko-czerniowiecką, a oprócz tego od 1go kwietnia rozszerzyła taryfy niższe dla pewnych artykułów pełnymi wozami przesyłanych w obrocie wewnętrznym, także na całą linię łączącą bezpośrednio Lwów z Wrocławiem i Szczecinem.

W roku ubiegłym przewieziono 422,253 osób, dochód wynosił 1,168,535 złr. (tu policzono 178,544 osób wojskowych), 5,192,660 cetnarów celnych towarów i przesyłek pospiesznych, dochód wynosił 3,179,899 złr. Ogółem przewieziono osób o 142,197 a towarów o 741,904 cet. więcej, jak w roku poprzednim.

Dochody z obrotu przyniosły 4,438,638 złr., wydatki 1,615,213 złr., pozostało 2,823,425 złr. Sprawozdanie konstatuje, że wydatki na popęd w r. 1866 wynosiły tylko 36.39 proc. dochodów, to jest o 11.13 proc. mniej, jak w roku poprzednim. Z innych wydatków wymieniono w sprawozdaniu, że w porównaniu z rokiem poprzednim oprocentowanie wymagało większego nakładu w sumie 322,677 złr., a amortyzacja większego wydatku w sumie 93,271 złr. Pochodzi to po części z większej sumy w srebrze oprocentować się mających, a po raz pierwszy do amortyzacji przypadających akcyi z pierwszeństwem, a po większej części z wzrastających wydatków na ażo przy wyplatach rzeczywistych. Stosownie do planu amortyzacyjnego przeznaczono już do umorzenia 346 szt. akcyi po 210 złr. a 238 szt. po 300 złr.

Dochody z transportu towarów były w roku ubiegłym większe o 804,570 złr., mianowicie przewieziono: zboża o 756,000 cet. więcej, żelaza i stali o 107,000 cet., mąki i grysu o 86,000 cet., powozów o 82,000 cet., owoców olejnych o 66,000 cet., spirytusu o 44,000 cet., oprócz tego drzewa budulcowego i do wyrobów, artykułów żywności, nafty, nasienia koniczu itd. bardzo wiele. Dochody z przewozu towarów wynosiły 73.13 proc., z przewozu osób 26.87 proc. przychodu ryczałtowego.

Wydatki na budowę w r. 1866 nie przenosiły sumy 12,716 złr. Policzywszy jednak stratę na kursie w sumie 1,110,000 złr. wynikającą z ułatwienia się

w r. 1866 z obligacyami pierwszeństwa, przeniesioną na kapitał budowy, wynosił wydatek 27,146,168 złr. Z dodatkiem sumy 14,642,168 złr. na zakupno przestrzeni Kraków-Rzeszów, wynosiły koszta budowy 41,788,334 złr., a ponieważ kolej ma długości 46.17 mil, wypada w przecięciu na milę 899,254 złr.

Na rachunek sumy powyższej na zakupno przestrzeni Kraków-Rzeszów zapłacono do końca 1866 roku 6,333,098 złr. Z kwoty resztującej umorzono dnia 2. stycznia b. r. przypadającą ratę 1,384,845 złr. i dług towarzystwa kolei wynosi obecnie 6,924,225 złr.

Dochody z obrotu kolei wypadły jak następuje: Nadwyżka dochodów z obrotu wynosiła 2,823,424 złr. Strąciwszy z tego podatki 233,407 złr., 3 proc. odsetki od 6 rat kupna przestrzeni Kraków-Rzeszów 249,272 złr., 5 proc. odsetki od 15 milionów w akcyach z prawem pierwszeństwa 964,234 złr., 5 proc. odsetki od kapitału akcyjnego 20,943,300 złr. w sumie 1,047,165 złr., na amortyzację 108,601 złr. i odsetki od kapitałów oprocentowanych (26,922 złr.) okazuje się stan czynny 247,666 złr., z którego po strąceniu 4 proc. rezerwy pozostaje zysk czysty na 1866 r. 237,759 złr. przynoszący superdywidendy 1.132 proc., którym zgromadzenie jeneralne dnia 18go b. m. odbyć się mające rozporządzi.

W drugiej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Brzozów	Przemyśl	Mościska	Jaryczów	Kolomyja	Brzozów	Przemyśl	Mościska	Jaryczów	Kolomyja
	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.
waluta austriacka										
Mec pszenicy . . .	5 47	5 10	5 17	4	4 70					
„ żyta	4	3 50	3 23	3	3 60					
„ jęczmienia . . .	3 21	2 50	2 39	2 10	2 50					
„ owsa	1 84	1 63	1 47	1 20	2 70					
„ hreczki		3	2 50	3 90	3 40					
„ kukurudzy . . .					1 85					
„ ziemniaków . . .	1 24	1	1 8	80	1 10					
Cetnar siana . . .	1 30	1 10	1	1 40						
„ wełny										
„ nas. koniczu . . .										
Sąg drzewa twardego	5 25	6	7	6 50	5 45					
„ miękkiego . . .	3 20	4 26	5	6	4 25					
Funt mięsa wołowego	12	16	12	10	10					
Mas okowity . . .		70	60		60					

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika.“
(Przebieg obrotu 47½ mil.)

Miesiąc	Komunikacja osób		Transport towarów		Razem
	Liczba podróżnych	wal. aust. złr. c.	celne	wal. aust. złr. c.	wal. aust. złr. c.
Kwiecień 1867	24526	72528 63	636693	472069 47	544592 10
Do tego od 1. sty. do 31. mar.	56369	176667 86	1199094	1667615 99	1814283 85
Razem	80895	249196 49	1835787	2139685 46	2388881 95
Przychód bruto w kwiet. 1866 wynosił . . .					250190 97

Oprócz tego przewieziono 70596 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należności francuskiej.

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 9. maja. (Posiedzenie sejmowe.) Wniosek przedłożony sejmowi przez reprezentację miasta Zagrzebia względem modyfikacji ustawy rekrutacyjnej, postanowiono oddać komitetowi ad hoc wysadzonemu do rozpatrzenia i przedłożenia wraz ze sprawozdaniem plenarnej zgromadzeniu. Wystąpienie królewskiego komisarsza Cseh do Fiumy stało się powodem do żwawych i namiętnych debat. Wniosek na piśmie Dr. Racky, aby przeciw temu postępowaniu założyć protest został większością głosów przyjęty. Następnie został odczytany projekt do cesarza skierowany do szefi komitetu co do reskryptów królewskich z 11. i 23. kwietnia r. b. a następnie projekt do adresu skierowany do szefi komitetu, nakoniec osobny projekt reprezentanta narodowego Prkova. Pojutro posiedzenie plenarne, na którym rozpoczyna się debaty nad wyż wymienionymi projektami.

Berlin, 9. maja. Król Jerzy grecki przybył tu wczoraj wieczór i przyjmowany był w dworcu kolei żelaznej przez Króla Wilhelma, który go zaprosił do zamku królewskiego.

Kopenhaga, 8. maja. Minister wojny oznajmił sejmowi, że w Ameryce północnej zakupiono wielką ilość karabinów Remingtona. Urzędowa „Berlingske Tidende“ zaprzecza pogłosce o poruszeniu myśli neutralizowania morza Bałtyckiego, tudzież, jakoby bliski przyjazd cesarza zostawał w jakowym związku z misją dyplomatyczną.

Londyn, 9. maja. Wczoraj. Wiadomości o toku dzisiejszego posiedzenia konferencji opiewają jak najpomyślniej; kwestya gwarancyi została z Anglią załatwiona. Spodziewają się, że traktat w sobotę podpisany będzie.

(883) **E d i c t.** (1)

Nr. 1060. Das k. k. Rzeszower Kreisgericht macht hiebei bekannt, daß über Ansuchen des k. k. städtisch-delegierten Bezirksgerichtes in Krakau vom 25. September 1866 J. 6154 nach erfolglosem Ablauf der drei ersten Feilbietungstermine zur Vereinfachung der mit dem jenseitigen Urtheile vom 26. November 1860 J. 10054 und des k. k. Oberlandesgerichtes vom 20. Februar 1861 J. 678 von der k. k. Finanz-Prokuratur in Krakau Namens der Rzeszower Pfarr- und Bernhardiner Kirche erfolgten Forderung von 36 Gulden 50 kr. und 25 fl. 50 kr. Zinsen vom 10. November 1855, dann den Executionskosten von 3 fl. 17 kr., 4 fl. 61 kr. und 32 fl. 9 kr. öst. Währ., die öffentliche Feilbietung der, der Barbara und Karolina Roys ut Dom. 3. pag. 143. nr. 8. haer. gehörigen, in Rzeszów sub Nr. 121/366 gelegenen Realität bei diesem k. k. Kreisgerichte am 6. Juni 1867 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, unter folgenden Bedingungen:

1. Zum Ausrußpreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert von 3600 fl. ö. M. angenommen, die befagte Realität jedoch an diesem Termine auch unter dem Schätzungswerte veräußert.

2. Jeder Kauflustige hat vor der Visitation 300 fl. ö. M. als Badium zu erlegen, im Baaren, Staats-Schuldverschreibungen, oder in Pfandbriefen der galiz. ständ. Kreditsanstalt; die beiden Letzteren werden jedoch nur nach dem aus der Lemberger Zeitung ersichtlichen letzten Börsenkurse, niemals aber über ihren Nominalwert berechnet und angenommen werden; das Badium des Erstehers wird zurückbehalten, den übrigen Visitanten aber sogleich zurückgestellt werden.

3. Die Realität wird pr. Pausch und Bogen verkauft.

4. Der Schätzungssatz der obervährten Realität und die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der Registratur eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung wird dem k. k. städtisch-delegierten Bezirksgerichte in Krakau Kenntniß gegeben, und gleichzeitig die Partheien, wie auch sämtliche Hypothekargläubiger, und zwar die dem Wohnorte nach bekannten zu eigenen Händen, die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten, und zwar: Franciska Prager, Clemens Hohn, Carl Mohr und Simon Moser, rücksichtlich dessen dem Wohnorte nach unbekannte Erben Elisabeth und Simeon Moser, alle diese, sowie auch jene Gläubiger, welche später in das Grundbuch gelangen sollten, oder denen der Executionbescheid nicht zuzustellen wäre, durch den zum Kurator bestellten Hrn. Advokaten Dr. Adam Geisler, dem der Gerichtsadvokat Hr. Dr. Zbyszewski untergestellt wird, sowie durch das erlassene Edict verständigt.

Rzeszów, am 12. April 1867.

(872) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 804. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że na dniu 19. czerwca 1867, 19. lipca 1867 i 19. sierpnia 1867, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w gmachu c. k. sądu powiatowego w Podgórzu odbędzie się w drodze publicznej licytacji przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 9 w Rzeszutarach położonej, będącej własnością spadkobierców po s. p. Walentym Burdzie, na zaspokojenie sumy 500 złr. m. k. z pn. Janowi Białocie przyznanej.

Realność składa się z 5 morgów, 741 sążni kwadr. gruntu, z domu i stodoły, a wartość jej szacunkowa wynosi 728 zł. 65 c. w. a., z której 10% licytanci jako wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Gdyby w pierwszych dwóch terminach realność powyższa za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być nie mogła, to takowa na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Warunki licytacji można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć lub podjąć w odpisie.

Podgórze, dnia 4. kwietnia 1867.

(875) **Rundmachung.** (2)

Nr. 15402. Im Zwecke der Sicherstellung des im Jahre 1867 erforderlichen Deckstoffs zur Konserbierung der Zakluczyn'er Bräuelstrasse wird am 29. Mai 1867 bei dem k. k. Bezirksamte in Brzesko eine Offertverhandlung vorgenommen werden. Das Erforderniß beträgt:

I. Laut Kostenüberschlags Nr. 6 in der Straßenstrecke des polit. Bez. Amtes	fl. kr.
a) Wieliczka 20 Prismen im Fiskalbetrage	37 50
b) Bochnia 200 " " "	498 40
c) Brzesko 155 " " "	392 42 1/2
375	928 32 1/2

II. Laut Kostenüberschlags Nr. 7 in der Straßenstrecke des Tarnower Bezirks-Amtes 160 Prismen im Fiskalbetrage . . . 317 35

III. Laut Kostenüberschlags Nr. 8 in der Straßenstrecke des Gorlicker Bezirks-Amtes 20 Prismen im Betrage . . . 36 20

IV. Laut Kostenüberschlags Nr. 9 in der Straßenstrecke des Brzesko'er Bezirks-Amtes 372 Prismen im Betrage . . . 597 06

Gesamterforderniß 927 Prismen im Fiskalbetrage . . . 1878 93 1/2

Sage: Eintausend Acht Hundert Siebenzigacht Gulden 93 1/2 kr. öst. Währ.

Anbethe können für den ganzen Straßenzug, oder nach einzelnen dem politischen Bezirksamte zugewiesenen Straßenstrecken, oder auch nach Strecken der einzelnen betreffenden Materialplätze gestellt werden.

Der obbestimmte Termin ist als ein Präklusiv-Termin zu betrachten, nach welchem die etwa überreichten Offerten unberücksichtigt bleiben. Die Eröffnung der Offerten wird am Tage des festgesetzten Termines stattfinden.

In den vorchriftsmäßig gestempelten Offerten, welche am bezeichneten Tage längstens bis 2 Uhr Nachmittags beim Bezirksamte zu überreichen sind, müssen die Anbethe deutlich ohne Klauseln oder Correcuren mit Ziffern und Buchstaben ausgedrückt werden, und mit einem 10% Badium belegt sein: wovon jedoch ganze Gemeinden befreit sind, dagegen haben deren Bevollmächtigte von den Bezirksämtern legalisirte Vollmachten beizubringen.

Die bezüglichen Kostenüberschläge, dann die Bedingungen der Deckstofflieferung können jederzeit beim Brzesko'er Bezirksamte eingesehen werden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 30. April 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15402. W celu dostawy zwiru w drodze przedsiębiorstwa na rok 1867 dla konserwy drogi Zakluczynskiej odbędzie się w dniu 29. maja 1867 w c. k. urzędzie powiatowym w Brzesku pertraktacja przez oferty. Ilość zwiru i kwota cen fiskalnych wynosi:

a) Wieliczka 20 kupek z kwotą . . .	37 50
b) Bochnia 200 " " " . . .	498 40
c) Brzesko 155 " " " . . .	392 42 1/2
375	928 32 1/2

II. Podług kosztorysu Nr. 7. w przestrzni drogi Tarnowskiego powiatu 160 kupek z kwotą . . . 317 35

III. Podług kosztorysu Nr. 8. w przestrzni drogi Gorlickiego powiatu 20 kupek z kwotą . . . 36 20

IV. Podług kosztorysu Nr. 9. w przestrzni drogi w Brzeskim powiecie 372 kupek z kwotą . . . 597 06

Całkowita ilość i kwota 927 kupek 1878 93 1/2, to jest: Tysiąc osiemset siedemdziesiąt ośm złr. 93 1/2 c. wal. austr.

Oferty mogą być podane dla całej drogi, lub pojedynczo na przestrzenie w powiatach, lub też dla przestrzeni podług kamieniołomów albo szutrowisk.

Po upływie wyżej przeznaczonego terminu podane oferty nie będą uwzględnione; otwarcie takowych nastąpi w dniu wyżej przeznaczonego terminu.

W ofertach, odpowiednią stęplową marką opatrzonych, które najpóźniej do 2giej godziny po południu w dniu wyżej oznaczonym powinny być w urzędzie powiatowym oddane, mają być ceny wyraźnie bez poprawy lub klauzuli, liczbami i literami wyrażone i wadium 10% załączone. Gminy uwalnia się od składania wadium, plenipotenci mają jednak przyłączyć pełnomocnictwa legalizowane przez urząd powiatowy.

Kosztorysy i warunki dostawy zwiru mogą być każdego czasu przejrzane w urzędzie powiatowym w Brzesku.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1867.

(885) **E d y k t.** (2)

Nr. 4268. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa w myśl §. 139 ustawy z dnia 9. sierpnia 1854 do l. 208 dz. u. p. domniemanych spadkobierców, legatariuszów lub wierzycieli, którzyby do spadku po zmarłej w Meran poddanej rosyjskiej Annie Komarowej prawa jakie rościć sobie mogli, żeby się z pretenzjami swemi do 1. Sierpnia 1867 tem pewniej zgłosili, gdyż w razie niezgłoszenia się w powyższym terminie spadek ces. rosyjskim władzom wydanym zostanie.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1867.

(895) **Rundmachung.** (1)

Nro. 5608. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol wird das bei derselben erliegende Scartpapier im Gewichte von ungefähr 60 Centner Wiener Gewichtes im Wege der Versteigerung mittelst schriftlicher Offerten, um Verkauf ausgeboten.

Da von diesem Scartpapier ungefähr 20 Centner von der Verpflichtung zur Versteigerung oder Verschneidung befreit werden können, so ist für dieses abgesondert und für das übrige Scartpapier ebenfalls abgesondert der für den Centner angebotene Preis in der Offerte mit Ziffern und Buchstaben anzugeben.

Die mit Badium von 15 fl. belegten Offerten müssen längstens bis inclusive 23. Mai 1867, 12 Uhr Mittags hieramts einlangen.

Die übrigen Bedingungen können hieramts, dann bei der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, so wie bei den k. k. Finanz-Bezirks-Directionen in Brody, Lemberg, Stanislaw und Kolomea eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Tarnopol, am 29. April 1867.

Doniesienia prywatne.

Ces. król. uprzyw. austr. Towarzystwo Zastawnicze.

Obwieszczenie.

Filia Krakowska Banku Zastawniczego podaje niniejszem do wiadomości, iż stósownie do §. 23 regulaminu swego przepadła u niej po dzień 15. kwietnia 1867 r. zastawy, a mianowicie:

KOSZTOWNOŚCI

t. j. lichtarze srebrne, łyżki, noże, widelce, zegarki złote i srebrne, pierścionki, łańcuszki, korale, rauty itd.

tudzież przepadła po dzień 15. kwietnia 1867

TOWARY

t. j. sukna, paletoty zimowe, dywany itp.

w dniach 15. i 16. maja b. r. o godz. 9tej przed południem

w rynku pod Nr. 34 Gm. IV.

w drodze publicznej licytacji najwięcej dającym za gotową zapłatę sprzedanemi będą.

Naczelnik bióra:

Koritschoner mp.

k. k. privilegirte österreichische Pfandleih-Gesellschaft.

Rundmachung.

Von der Pfandleih-Anstalt der Filiale Krakau wird hiemit bekannt gegeben, daß gemäß §. 23 ihrer Geschäftsordnung die bei ihr bis 15. April 1867 verfallenen Pfänder u. z.

PRETILOSEN

d. i. silberne Leuchter, Löffel, Messer, Gabeln, Gold- und Silber-Uhren, Ringe, Ketten, Korallen, Rauten etc. etc.

ferner die bis 15. April 1867 verfallenen Pfänder:

W a a r e n

d. i. Tuch, Winter-Röcke, Teppiche etc.

am 15. und 16. Mai l. J., Vormittags 9 Uhr

am Ringplatz Nr. 34 Gm. IV.

im Wege der öffentlichen Feilbietung an den Meistbietenden gegen sogleiche baare Bezahlung werden hintangegeben werden.

(898—1)

Der Vorstand:

Koritschoner mp.